

- at kommunerne kan stille garanti for dispositionsfundsstøttede realkreditlån, der optages til finansiering af renoverings- og forbedringsarbejder
- at boligorganisationerne kan anvende dispositionsfondsmidler til refusion af ydelsesstøtte til realkreditlån, der optages til finansiering af arbejder indenfor LBFs renoveringsramme
- at dispositionsfonden fra afdelingen kan overtage ydelsesbetalingen på realkreditlån, der optages til finansiering af ustøttede forbedringsarbejder, og til gengæld opkræve en løbende betaling med en anden profil

I forbindelse med driften bør der skabes bedre og mere solidariske incitamenter til at holde lejen lav. Den gældende ordning vedr. betaling af lejetab giver betydelige vanskeligheder især i almene boligafdelinger, der er ramt af lejeledighed, idet lejetabet skal indhentes over huslejen hos de resterende beboere. Herved stiger huslejen, hvilket vanskeliggør udlejning af de ledige lejemaal yderligere og styrker incitamentet til at flytte væk hos de tilbageblevne.

På den baggrund er der enighed om,

- at det pålægges boligorganisationerne at afholde eventuelle udgifter til tab på grund af lejeledighed i de enkelte afdelinger med midler fra dispositionsfonden
- at det pålægges selvejende institutioner og (amts)kommunalt ejede ældreboliger at afholde eventuelle udgifter til tab på grund af lejeledighed af de henlagte midler fra udamortiserede lån.
- at lejetab som udgangspunkt omfatter den manglende lejeindtægt samt forbrugsafhængige udgifter
- at lejetab i boliger omfattet af kommunal anvisning fortsat dækkes af kommunen dog således, at forbrugsafhængige udgifter i forbindelse hermed dækkes af midler i dispositionsfond eller af henlagte midler
- at kommunerne efter en konkret vurdering har adgang til at give dispensation, således at lejetabet i stedet helt eller delvist afholdes efter gældende regler. Dispensation kan bl.a. gives, hvis betalingen vil medføre, at dispositionsfondens saldo nedbringes under det krævede minimum pr. lejlighed

6. Styreformer

I dag er styringen af den almene boligsektor præget af relativt detaljerede regler og retningslinier for sektorens virke. Med kommunalreformen, forstærket tendens i den almene sektor til sammenlægninger og fælles administration og de senere års større grad af selvfinansiering er der grundlag for en reform, der sikrer en mindre detaljeret centralstyring med større frihedsgrader til både kommuner og boligorganisationer.

På den baggrund er der enighed om at nedsætte et udvalg om den fremtidige styring af den almene boligsektor med deltagelse af de berørte parter. Formålet med udvalgsarbejdet er at afdække mulighederne for, hensigtsmæssigheden i og konsekven-